

Een uitdaging voor een goed doel

Mijn 100 colstocht 1 juni 2007 t/m 30 juni 2007 geschreven door Paul Vos

100 cols

De 100 cols tocht! Goh ja hoe kom je daar nu op !! Na alle grote toertochten in Europa wel gefietst te hebben, zocht ik naar een uitdaging die niet door iedereen zomaar te verwezenlijken valt. 106 cols en een 60 tal cotes verdeeld over ruim 4000 km door alle berggebieden in Frankrijk, ja dat lijkt me wel wat. Na een voorbereiding van een 6000 km (vooral getraind op vele dagen achter elkaar fietsen) en een prima voedingsbegeleiding van Ilse Oosterholt /Herbalife heb ik op 1 juni de stoute fietsschoenen aangetrokken en de eerste kilometers vanuit Saverne (Vogezes) gereden. De Vogezes; middellange klimmetjes en soms verrassend steil. In ieder geval is er weinig tijd om te herstellen. Oh ja en regen !! bakken vol werden er over mij uitgestort die eerste dag. Overstekende everzwijnen, albino naaktslakken en schichtige reeën kruisten mijn pad.

Slaperige fransoos

De tweede dag op weg naar Vernot een klap en au!! Shit word ik daar aangereden door een slaperige fransman die mij perse naar het ziekenhuis wil brengen. Non non er is niets gebroken, probeer ik hem duidelijk te maken en daar waar zijn spiegel aan gort ligt is mijn onderarm nog geheel in tact. Het hoogste punt deze week is de Puy Marie 1589 mt in de

Auvergne. De dagen vliegen voorbij en nu na 7 dagen , 1116 km fietsen in 35 uur wordt het tijd om eens een dagje te rusten. Elke dag gebruik ik de afgesproken en op maat uitgekende voeding van Herbalife en ik moet je zeggen dat het onwaarschijnlijk veel energie geeft . Het zijn vooral koolhydraat rijke shakes en een maal per dag een proteinedrank. Fluitend ben ik tot nu toe elke middag aangekomen en het herstel na elke nacht rust is verbazingwekkend.

He menneke

Na de rustdag gaat het richting Pyreneeën. In Portet , na een dagje heftig heuvelen , stap ik monter naar een charmante lokale bewoonster en vraag of ze niet een plaats weet om te douchen . Oh Qui en een paar minuten later sta ik bij haar onder de douche , fantastisch!! De dag daarna ben ik in het zuidwesten van Frankrijk bij St Jean le Vieux aan de voet van let wel: col de Burdincurutcheta 1135 mt. Tsja hij schijnt net zo moeilijk op te fietsen te zijn als uit te spreken. Leuk stuk van Frankrijk trouwens dit Baskische deel. De klim begint met een 3 tal kilometers tegen 11 en 11,5 % maar daarna zwak hij wat af. Maar na de Soudet 1517 mt en de Marie Blanche 1035 mt (laatste 4 km tegen 11 tot 13 % oh la lal) zitten de beentjes toch wel aardig vol.

De bruine bellende koeien kijken me aan van wat ben je toch allemaal aan het doen menneke!! Hevig zweten en krakend maar in mijn achterhoofd dat als je de Mortiola (italie, grote stukken met 16 en 18 %) op kunt fietsen je overal boven komt zwoeg ik me naar boven. Het is een kwestie van concentratie en doorharken. De dag daarna staan de Aubisque 1709 mt en de Tourmalet 2115 mt op het programma !! Prachtige stoere cols . De afdalingen zijn bezaaid met puin en kiezels wat menig hachelijk moment oplevert. Ook lopen koeien en schapen vrij over de weg. Vandaag moest ik hard gillen om zo'n overstekende shoarma op tijd van de weg te krijgen. Hij zal maar voor je wielen springen!! Na de Peyresourde 1569 mt en de col d Agnes 1580 mt wordt het tijd voor de tweede rustdag in de buurt van Limoux. De geurende en bloeiende bremvelden leveren heerlijke plaatjes op en na deze tweede week met 866 km in 40 uur is het hier goed rusten.

Witte wieven

De derde week gaat via Carcassonne, de wijngebieden van de Minervois, je struikelt hier werkelijk over de druivenvelden door de Cevennes richting de mt Ventoux.. Het is er nevelig wat heet!! Op de mt Aigoual 1567 mt moet ik stempelen . Maar waar??? Ik zie geen hand voor ogen en de de witte wieven nevels proberen me van de weg af te duwen . Wat een weer!! Ook breekt een van mijn pedalen af , gelukkig heb ik een reservefiets bij me. En terwijl Etienne, mijn begeleider de weekmarkt van Ales onveilig maakt, op zoek naar nieuwe pedalen , zet ik koers richting mt Ventoux.

Een prettig weerzien met een fantastische col die mij goed ligt. Hij kwispelt van blijheid om mij weer te zien en dat is wederzijds. Ook deze keer loopt de klim weer als een tierelier. En boven op de mt Ventoux 1900 mt geniet ik even van de weidse blik voordat ik afdaal naar Maulaucene . Knalt ff later mijn velg uit elkaar Jezus je moet er toch niet aan denken dat dat in de afdaling van de Ventoux 80 km per uur gebeurt!!

Totaal aantal kilometers op dit moment 2561 het begint al ergens op te lijken. De rit vervolgt door de Gorges du Verdon en de Gorges du Cians. Grandioos wat een uitzichten. Hier kun je verliefd op worden.

Dikke konten

De alpen doemen op groots , woest en indrukwekkend wenkt de col de Bonette 2715 mt me , alsof hij wil zeggen mij krijg je niet te pakken. Het is er koud boven op en ik ben blij dat ik mijn handschoenen bij me heb. Na de col de Vars 2111 mt de col de Izoard 2360 mt

en de Galibier 2646 mt is het goed uitrusten in Lanslebourg aan de voet van de col de Iseran 2770 mt. De derde week heb ik 1236 km in 57 uur gefietst. Het totaal staat nu op 3209 km . nog maar 800 km!! De vierde week begint met de klim van de Iseran, luie dikke volgevreten marmotten sjouwen met hun dikke konten over de weg . Zij hebben zeker ook in de gaten dat het hoogseizoen nog niet begonnen is want normaal zijn ze in geen velden of wegen te bekennen. Op de Cormet de Roselend 1968 mt kom ik Vinokoerov tegen , hij herkent mij niet!! Het weer wordt slechter en slechter. Goh en ik maar vertellen dat het weer in Frankrijk altijd zo lekker is!! De grand Colombier 1501 mt valt me reuze mee en de Jura wordt een waterballet. Ik vertrek s' morgens uit la Chapelle des Bois met 4,4 graden . Kan het nog slechter!! Bibberend en klappertandend daal ik af richting de Vogezen . Het einde komt in zicht . Nog steeds sta ik fluitend op en waar ik de eerste 3 weken een camper met begeleiding bij me had, heb ik nu alleen nog maar een rugzakje bij me en fiets ik van hotel naar hotel. De mensen zijn vriendelijk en geïnteresseerd. Ik doe mijn verhaal dat ik deze tocht rijd voor mijn plezier en om geld in te zamelen voor de stichting Cliniclowns Nederland, wat mij veel positieve reacties oplevert.

Tranen

Champagney , bekend als startplaats van de toertocht trois ballons komt in zicht. Mijn leerlingen zijn dit jaar geslaagd voor hun vmbo diploma en ik feliciteer ze live in hun diplomashow. In Champagney probeer ik in een chambre de hotes het gesprek die avond op gang te houden . In mijn boerenkool frans kletsen we gezellig over mijn avontuur en de dag daarna gaat het richting st Marie aux mines alwaar ik mijn maatje Thedor tref die mij naar huis gaat brengen. De laatste dag is een ware triomftocht. En hoewel mijn benen de overgang van dalen naar klimmen steeds als zwaarder gaan ervaren heb ik nog reserves voldoende . Het

plezier is er nog steeds en ik geniet van mijn binnenkomst in Saverne. Precies een maand heb ik over deze zwaarste fietstocht van de wereld gedaan , meer dan 4100 km heb ik gefietst in ruim 175 uur. De tranen lopen over mijn wangen. Het is me gelukt. Het besef en het gemak waarmee het gegaan is besef ik nog niet echt maar de uitgestelde pijntjes, verwachtingen en emoties zorgen er toch voor dat ik het niet droog kan houden. Het voelt alsof ik weer thuis ben en gezeten voor het station, waar een maand geleden mijn avontuur begon, met een pilsje in de hand geniet ik, in een flauw zonnetje, na van een heerlijke fietstocht door schitterende berggebieden . Ik geniet van mijn energie en prestatie en neem me voor zeker nog eens terug te komen naar dit heerlijk land.

